

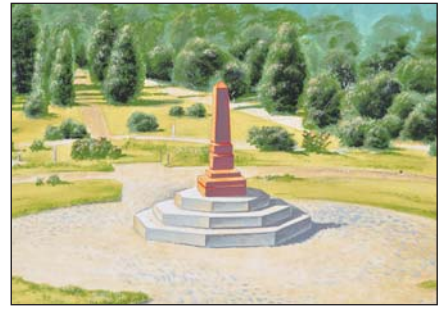
„Szabad-e sírni a Kárpátok alatt?”

Méltóbban nem is lehetett volna lezárni a *dr. Pető József* kezdeményezte *Wagner Károly* emlékévet, mint a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Helyi Csoport és a NYÍRERDŐ Zrt. által az Ungvár melletti Neviczkei vár tövében rendezett ünnepélyes emléktábla-avatással.

De ne rohanjunk az események elé. Az anyaországból, a helyi régióból érkező autóbusznyi erdész igényes programja Munkács várában kezdődött. Az

„Verecke híres útján jöttem én,
Fülembé még ősmagyar dal rivall,
Szabad-e Dévénynél betörnöm
Új időknek új dalaival?”

...a választ *Kató Lászlótól*, a nagydobronyi Irgalmas Szamaritánus Református Gyermekotthon intézetvezetőjétől és munkatársaitól kaptuk meg, akik egy erdei tisztáson látták vendégül küldött-ségünket. Ez a csupa szív vendéglátás



A lerombolt emlékmű

Az ukrán erdészeti erdei iskola gyermekkórusának kedves éneke után a NYÍRERDŐ Zrt. Halápi Erdészetének fiatal kürtösei gyönyörűen intonált fanfárokkal hívták fel a figyelmet az ünnepség kezdetére. Ungvár mellett, a Neviczkei vár tövében meghatottan álltak az Országos Erdészeti Egyesület tagjai, az ukrán és szlovák erdész kollégák, továbbá a meghívott magyar és ukrán vendégek a fehér lepellel, ukrán és magyar nemzeti színű szalaggal körülkötött 3 tonnás bazalttömb mellett.



idegenvezető, *Badó Margit* (gimnáziumi tanárnő) hívta fel a figyelmet a fontos látnivalókra.

Ady Endre sorai jutottak eszünkbe...

„S mégis megkérdem tőletek:
Szabad-e sírni a Kárpátok alatt?”

Utunk következő állomása a sokat szenvedett és a XXI. századhoz méltatlan eseményeket átélt Vereckei emlékmű volt. De Adyt tovább idézve...

folytatódott a gyermekotthonban, ahol az intézet ifjú lakói adtak elő szívet-lelket melengető műsort. (*Kató László*, a „kárpátaljai Bőjte atya” olyan ember, aki előtt, jelenlétében „le kellene vennünk a saruinkat”).

A második napon került sor a program igazi céljára, a hajdan lerombolt Wagner Károly-emlékmű helyén ukrán barátainkkal közösen felállított emléktábla-avatására.



Dr. Vinnai Győző országgyűlési képviselő, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei kormány megbízott tartott méltató, avató beszédet. Hivatkozott az erdők nemzetközi évére. Kitért Wagner erdészeti törvényalkotásban több mint 130 évvel ezelőt játszott szerepére, majd idézett Magyarország új Alaptörvényéből:

„A természeti erőforrások, különösen a termőföld, az erdők és a vízkészlet, a biológiai sokféleség, különösen a honos növény- és állatfajok, valamint a kultu-





Balról: Ivan Kostiv, Szalacsi Árpád, Pethő József, Vinnai Győző, Kovács Gábor

rális értékek a nemzet közös örökségét képezik, amelynek védelme, fenntartása és a jövő nemzedékek számára való megőrzése az állam és mindenki kötelessége.”

Így folytatta:

„E helyen és ez alkalommal is köszönöm a fejezem ki az Országos Erdészeti Egyesületnek, valamennyi – a törvényhozás bonyolult folyamatában részt vett – erdész barátomnak azért, hogy Wagner Károly szellemi örökségét felvállalva sokat segítettek nekünk, parlamenti képviselőknek abban, hogy az előbbi mondat Alaptörvényünkbe bekerülhessen”

O. Ledida kárpátaljai kormányzó megbízásából a megyei adminisztráció külügyi főosztályvezetője az örök erdő fontosságáról, az erdészek munkájának szükségességéről, és a határ menti erdészeti szervezetek együttműködésének jelentőségéről, ezen belül a baráti szálak erősítéséről fejtett ki figyelemreméltó gondolatokat.

Újabb fanfárok hangjai után került sor a szalagok átvágására, az emlékkő leleplezésére. A bazalttömbbe helyezett fekete gránittáblán ukrán és magyar nyelvű felirat, valamint Wagner Károly – igen műves munkával – belegravírozott portréja hirdeti a feledhetetlen magyar erdész munkásságának századokon átívelő jelentőségét.



Kató László a vendégek gyűriójében

Az ügydarab száma	A feladás ideje	A címzett hatóság vagy fél megjelölése	A rendeltetés helye	Postai üzenetösszege	Ajánlási szám	Az átvétel elismerése
		Приказ № 1				
		По Угледарскому лесхозу № 10 и ПН при НРЗУ				
		14 декабря 1945 года				
		§ 1.				
		На основании наказа Военного Командования при НРЗУ				
		№ 28 от 10 декабря 1945 г. с 10 декабря ср. приему				
		к исполнению обязанности директора Угледарского				
		лесхоза.				
		На основании того же наказа старшим военным				
		м. ест. лесной непосредственно заместителем				
		кадровых тов. Залца Василия Григорьевича.				
		С сего числа все количественный учет				
		лесхоза и всеобщий подчиняю себя.				

„Tempora mutantur et nos mutamur in illis!”

Köszönet az ukrán és az anyaországi szervezőknek.

Beszámolóinkat zárjuk ismét Ady sorraival:

„De addig sírva, kínban, mit se várva
Mégiscsak száll új szárnyakon a dal,
S ha elátkozza százszor Pusztaszer,
Mégis győztes, mégis új és magyar.”

Kép és szöveg: **Kovács Gábor** és **Pápai Gábor**